

lempelige Maade. Sogneraadsmedlemmerne forstaaer i alt Fald at tyde de halvkvædede Viser, som bliver sunget paa disse Skatteraadsmøder. Naar jeg nævner det fra min egen Egn, er det ikke, fordi jeg tror, at Thisted Amt er et Sødama i Sammenligning med de andre Skatteraadskredse i Landet. Jeg har en Anelse om, at de samme Forhold gør sig gældende andre Steder i Landet. Som sagt, Sogneraadets Medlemmer forstaaer den halvkvædede Vise, og dette giver sig højst mærkværdige Udslag. Jeg kunde med Navns Nævnelser oppe fra Morsø Skatteraadskreds anføre et Tilfælde, hvor en Husmand, som havde indgivet sin Selvangivelse, blev kaldt op til Sogneraadet, som bearbejdede ham og sagde: Ja, men du kan da ikke have tjent saa meget, som du der opfører i din Selvangivelse! Jeg kan som Pegepind for de Folk, der er lokalkendte deroppe, hvoraf der ogsaa er nogle her i Salen, sige, at den vedkommende Husmand er Medlem af Thisted Amsraad. Den Mand maatte altsaa staa Skoleret for Sogneraadet, fordi hans Selvangivelse var for høj. Noget lignende er sket i en anden Kommune i samme Skattekreds. Jeg ved ogsaa fra den Kreds, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen repræsenterer, Kellerrup-Kredsen, at der der i sin Tid er sket noget lignende for en Husmand fra et Sogneraad Side. Der blev Selvangivelsen taget for god, fordi der der stod Interessesættninger skarpt imod hinanden, idet der varen bymæssig Bebyggelse til den vedkommende Kommune, hvor handlende og Haandværkere havde nogen Interesse i, at Skatten fra Landbrugerne kom til at flyde noget mere rigeligt, end Tilfældet ellers havde været.

Jeg omtaler denne Sag, fordi jeg vil benytte Lejligheden til at henlede den højttærede Statsministers Opmærksomhed paa et Forhold, som jeg tror er uheldigt, nemlig at man ikke altid ved Skatteraadenes Sammensætning tager Hensyn til de forskellige Erhverv og de forskellige Stænder. Oppe i Morsø Skatteraadskreds, hvor vi har Plads for bymæssig Bebyggelse foruden Købstaden med dens 8 200 Indbyggere, er Skatteraadet sammensat af tre Proprietærer. De vil forstaa, at det er omtrent som at sætte Ræve til at vogte Gæs, det er i alt Fald en Opfattelse, mange Mennesker har der oppe. Man mindes det gamle Ord, at den ene Ravn ikke hugger Øjet ud paa den anden. Jeg henstiller til den højttærede Statsminister, om det ikke vilde være heldigt, at Skatteraadene fik en lidt mere alsidig Sammensætning, end

det Skatteraad har faaet, som jeg særlig kender.

Jeg har et Par enkelte Smaating, jeg gerne til Slut vilde omtale. Det ærede Medlem Hr. Sundbo henstillede i sin Tale, at der blev ansat en billigere Fragt for Fisk, og jeg tilføjer, at der blev etableret en noget hurtigere Transport, navnlig en hurtigere Transport af Fisken oppe fra den store Vestkyststrækning i Thisted Amt. Jeg ved vel, at der er en Plan oppe om, at der skulde etableres en Rute fra Thyborøn direkte til England, og at de Folk, der arbejder for denne Plans Gennemførelse, mener, at Fisken oppe fra Thisted Amt kunde transporteres igennem Landet til en Plads, som vi kalder Oddesund Nord, et Færgested deroppe. Jeg hilser selvfølgelig med Glæde enhver Foranstaltning, der tager Sigte paa at opbølge Fiskeriet, men jeg tror ikke, den her paatænkte Plan kan komme de Fiskere til gode, som bor Nord for Thyborøn. Det er i alt Fald Fiskernes Opfattelse. Disse Fiskere gaar nemlig ud fra den aabne Kyst og vender hjem hver Aften, og de siger, at deres Baade er ikke indrettet saaledes, at de kan ise Fisken i Lasten, og da der kun kan ventes at ville afgaa Dampere fra Thyborøn til England en Gang om Ugen, mener de, at Planen er ret uheldig. Opfattelsen blandt de interesserede Parter oppe i Thisted Amt er altsaa den, at i Øjeblikket er Eksporten over Esbjerg den eneste mulige, og derfor er det, jeg uforbeholdent giver min Tilslutning til den Anmodning, som det ærede Medlem Hr. Sundbo forleden rettede.

En anden lille Ting vil jeg gerne lige berøre paa Foranledning af, at Venstres Ordfører (Brorsen) i sin Tale kom ind paa at omtale Aandssvagevæsenet her i Landet. Han omtalte Interneringsanstalterne, blandt andet den for Mænd oprettede paa Livø i Limfjorden. Ud fra de Erfaringer, som var indhentet deroppe, mente den ærede Ordfører, at der burde oprettes en lignende Anstalt for Kvinder, og i Realiteten er jeg enig med ham, men jeg tror ogsaa, der er en anden Side af Forholdene oppe ved Livø, som de Herrer, der faar med denne Sag at gøre, bør erindre sig, nemlig at Livø-Anstalten vistnok ikke er saa heldig, fordi den ligger for nær beboede Steder. Der er i det sidste Aars Tid gentagende foretaget dels Flugt, dels Flugtforsøg af de Mennesker, som er interneret derovre, og der er foretaget ret uhyggelige Overfald paa to af Køkkenpigerne. Man